

den det hele til gode. Det, man vil, er imidlertid at faa et nyt Overmaal. Man er ikke tilfreds med at have faaet hele det gamle, men vil have et nyt, idet man paaberaaber sig, at det er ganske umuligt at holde Maalet fuldkommen nøjagtigt. Man kan paa Glasværkerne bestille sine Halvflasker til 35 Centiliter, hvad de nu maa rumme, og dog være sikker paa, at de ikke kunne fabrikeres saa nøjagtigt, at der ikke bliver nogen Afvigelse opad eller nedad, og man kan ligeledes bestille sine Fustager til bestemt Maal, og dog vil der være nogen Variation. Det er for saa vidt fuldstændig rigtigt. Men naturligvis tages der ogsaa af vor overordentlig humane og facile Ølkontrol Hensyn dertil. Der er ikke Tale om, at man vil falde over Bryggerierne, fordi der er smaa Afvigelser. Det er en given Ting, og det er for Resten ogsaa blevet sagt de bryggeriinteresserede.

Det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) nævnede et Eksempel, som skulde vise, at Ølkontrollen her til Lands gik ganske overordentlig strengt frem. Inden jeg kommer til dette Eksempel, kunde jeg have Lyst til at oplæse en Udtalelse, fremkommen fra en af vore betydeligste ølindustridrivende, hvis Navn ogsaa fra de senere Dage vil være det høje Ting i frisk Minde. Det er Direktør Benny Dessau, som har skrevet en særdeles instruktiv Artikel i et tysk Værk: „Die Bierbrauerei und die Bierbesteuerung in den Haupt-Kulturländern“ af Professor Dr. E. Struve. Direktør Dessau siger der følgende, som jeg beder det høje Ting lægge Mærke til. Jeg skal oversætte det, men beder Tinget undskylde, hvis Oversættelsen ikke bliver saa god, som den burde være, idet jeg oversætter fra Bladet: „For ethvert Erhverv er det selvfølgelig ubehageligt at blive underkastet særlig Beskatning og ganske særlig Kontrol fra Myndighedernes Side, men det bør i denne Forbindelse ikke lades uomtalt, at Gennemførelsen af den danske Ølbeskatning geraader de vedkommende til Ære, thi den er hidtil sket paa en human og for Bryggerierne tilfredsstillende Maade. Kontrollen blander sig ikke i Bryggeriernes indre Forhold, den kontrollerer deres Drift og Afsætning dels ved Hjælp af de dertil bestemte Bøger, dels ved Hjælp af Bryggeriernes Handelsbøger. Man undersøger undertiden Ølsorternes Alkoholindhold og konstaterer Fustagernes Størrelse, idet der, som det fremgaar af Loven, ikke maa udleveres fra Bryggerierne Øl i Fustager over en vis Maksimumsstørrelse. Ellers have Bryggerierne intet med

Kontrollen at gøre, forudsat at de betale de forfaldne Skattebeløb forskriftsmæssig og rettidig. Naar Loven, som fastsætter en Ølskat af uforholdsmæssig Højde, navnlig naar henses til de paa Spiritus og Vin hvilende Afgifter, har virket saa godt, som Tilfældet er, turde dette til Dels skyldes den Omstændighed, at Danmark er et forholdsvis lille Land, hvor Kontrollen er let gennemførlig, men ogsaa til Dels en af det danske Folks gode Egenskaber, nemlig dets Retskaffenhed.“

Det er Ord, jeg fuldkommen kan underskrive, og de vise, hvorledes en af vor Ølindustri ledende Mænd bedømmer Ølkontrollen i dens Forhold til de industridrivende. Et andet Vidnesbyrd i samme Retning er for øvrigt dette, at Bøderne have været saa faa, trods de mange Bødebestemmelser, denne Lov som andre Skattelove vrimler af — thi havde man dem ikke, vilde Administrationen staa ret værgeløs. Da Loven oprindeligt blev given, omtalte man — saaledes som det ærede Medlem fra Ruds Vedby (Svendsen) mindede om i Gaar — disse Bødebestemmelser, som om de vilde blive en ren Svøbe for Bryggerierne og hidføre ganske utaalelige Forhold. Men ville vi se, hvordan Bestemmelserne ere blevne haandhævede, faa vi derigennem en glimrende Bekræftelse paa Rigtigheden af Direktør Dessaus Ord, som jeg nylig oplæste. Bøderne have nemlig i Femaaret 1906—07 til 1910—11 i alt for hele Ølindustrien været 1,570 Kr. eller 314 Kr. aarlig. Det er det hele. Det ærede Medlem fra Kalundborg nævnede et Tilfælde, hvor man efter hans Mening var faret særlig haardt frem med Hensyn til Kontrollen af Flasker. Jeg kan ikke tænke mig, at det ærede Medlem siger til noget andet end det Tilfælde, som indtraf i sin Tid ved Overgangen fra det gamle System til Metersystemet med de saakaldte vidhalsede Flasker, som Bryggerierne vedblev at benytte til skattepligtigt Øl, og som vare saa at sige fødte for store, idet de ikke som de Flasker, man senere efter Metersystemets Indførelse brugte, vare beregnede paa at rumme 35 cl, men de vare noget for store, det var upraktisk. Det kunde let føre til ikke vilde Overskridelser af Loven. Derfor blev man, saa vidt mig bekendt fuldstændig venskabeligt, enig om, at disse vidhalsede Flasker fremtidig skulde anvendes til skattefrit Øl, og at man til skattepligtigt Øl fremtidig kun skulde bruge de Flasker, der udtrykkeligt vare bestilte til at skulle rumme 35 cl. Deri